

do Tovarnok prisluchaju čo najskorej vihotovily a tak nemeškajice do Tovarnak odvesty mohli, kdešto se i usilovat budjem abich jak zadosti panej grofky tak teš vašej milosty urozenej učiniti mohel, ponevač sem teš v nadeji takovej, že na buducu nedelu bes meškany do novej Bane se odovzdam a stade buducu počtu vašej milosty o vseckich vecach naležite pisat budem, kolko vosou a jaka príležitost bity ma, nebo veulek natolko jeich milost urozenu informovat mozem, ze juš na dvanact vosou kamenia predmenovaného nahotovaného jest, kdešto se teš usilovat budem, abich radnej snovej Bane sam s pritomnostu služity mohel a tak prinduce do Tovarnok abich s vašu milostu urozenu poradok naležity o takovych vecach učiniti mohel. Techdi ne račia príležitost zadnu odeslaty, dokut nebo sam in Persona, aneb na buducej počte informovat budem. Čo se alle X fixu (= krucifixu) dotiče budem sa usilovat, abich takovy do času toho dohotovit mohél, dokut mne sbožie accordované račia odeslat, s takovu príležitostu i ja s velku učtivostu odeslem, kdešto se jako prv, tak i věul do gratiae a lasky vašej milosty recomendujem sustavam Vašej milosty urozenej na službu hot(ovi) Cremnice dne 8. decemb. Anno 1747. Dionisius Staneti mp.“). Je pravdepodobné, že tento list písala Stanetiho manželka.

Dňa 12. septembra 1747 podpísal Staneti zmluvu na zhotovenie šestnástich celých a šiestich polovičných váz, ďalej na zhotovenie ozdôb na bránu a znaku (erbu) grófký Berényiovej s dvoma figúrami za 213 zl. a za 20 meríc chlebového obilia. Túto prácu skončil na jar 1748.

Dňa 23. mája 1748 prijal Staneti 20 zlatých za sochu panny Márie, ktorú postavil pri panskom majeri v osade Tormáš dnes Chrenovec v chotári obce Čermany.

Toto Stanetiho dielo odstránili a zamurovali r. 1938 do základov podstavca novej sochy podľa dispozície jej fundátora, Klementa Lüttmerdinga z Čermian.

Roku 1749 objednalo panstvo od Stanetiho („Körmóci káp faragó“) zhotovenie menšieho oltára za 85 zlatých, sochu Neptúna nad studňu za 28 zl., sochy Karla Boromejského a Jána Nepomuckého na obe strany kaplnky za 30 zl. V účtoch na túto prácu sa spomína aj „Nittrai káp-író“, nitriansky maliar, ktorý pozlacoval menší oltár a spomenuté dve sochy za 300 zlatých.

V tom istom roku boli vyúčtované aj kamenné figúry na altánok a pyramídy („piremiták“) na kamenné zábradlie mostu pred kaštielom sumou 70 zlatých.

Z ostatných umelcov a remeselníkov spomenieme azda Jána Michala Neiholta, trnavského zámočníka, ktorý roku 1737 dodal odkvapové rúry, zakončené tepaným drakom (náčrtok priložený v účtoch). Organček, päťregistrový pozitív, zhotovil trnavský organár Ján Mandl v rokoch 1744–1745 za 80 zlatých. Podľa zmluvy z 5. mája 1745 pozlacoval nitriansky maliar Ján Pocher oltár, kazateľňu a oratórium zámočkej kaplnky v Tovarníkoch za 500 zlatých v hotovosti a za 30 meríc obilia. Kamenárske práce na bráne a fasáde robil trnavský kamenár Ján Fried (aj Fridt) podľa zmluvy z 6. júla 1742. Zaujímavá je aj nemecky písaná potvrdenka čachtického štukatéra Samuela Juraja Schmidta (Samuel Jürgschmidt). Makovice na vežu pozlacoval roku 1747 nitriansky maliar neznámeho mena. Dva zvony pre vežové hodiny odliadol bratislavský kovolejár (Kayserslieher Stuckgiesser) Ján Ernest Christelly roku 1748 za 108,60 zlatých. Toho istého roku vysadili v rozšírenom sade 80 kusov jedlých gaštanov.

O druhom nitrianskom maliarovi nachádzame zprávu v účtoch z roku 1756: Jozef Lazarský Scultéty dostal za obraz, za figúru sv. Antona 16 zlatých. Roku 1749 dostal nitriansky maliar za kópiu obrazu sv. Terezky podľa kontraktu (žiaľ, chýba) 40 zlatých. Hlohovecký kamenár dostal za práce na studni, ako aj za sadrové „species“ 50 zl. a 88 a pol denárov. Tohto roku vyúčtovali aj s hlohoveckým hodinárom za vežové hodiny. Roku 1743 dostal nemenovaný bratislavský maliar za pozlátenie 3 pečí (kachiel) 180 zlatých. Bratislavský kamenár zhotovil do kabinetu taliansky krb (olasz kémény) roku 1745...

Stavebné práce na kaštieli, ktoré viedol palier Ján Anton Kessler, skončili sa v septembri 1750. Po tomto roku nachádzame v účtoch už len náhodou položku rázu umelecko-historického. Za zmienku stojí položka 300 zlatých, ktoré r. 1826 vyplatilo panstvo viedenskému portrétistovi Jozefovi Zieglerovi za obraz grófký Alžbety Erdódyovej a poznámka o nitrianskom sochárovi Fugersovi (Fugertovi?) v spisoch z r. 1837. Nazdávame sa, že tu uvedené mená známych i menej známych vidieckych výtvarníkov a ich prác pomôžu dokresliť obraz slovenského baroka.